

Sygn. akt XVII AmE 20/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 listopada 2017 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: SSO Witold Rękosiewicz

Protokolant: sekretarz sądowy Magdalena Brzezińska

po rozpoznaniu w dniu 4 grudnia 2015 r. oraz w dniu 3 listopada 2017r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania L. K. i R. K.

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

z udziałem zainteresowanych (...) sp. z o.o. w P. oraz (...) S.A. w P.

o wstrzymanie dostaw energii elektrycznej

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki

z dnia 10 grudnia 2014 r. znak (...) (...) (...)

Oddala odwołanie

SSO Witold Rękosiewicz.

Sygn. akt XVII AmE 20/15

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (Prezes URE, pozwany) decyzją z dnia 10 grudnia 2014 r. znak (...) (...) (...), na podstawie art. 8 ust. 1 w zw. z art. 30 ust. 1 ustawy z 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (t.j.: Dz.U z 2012 r. poz. 1059 ze zm. dalej: Pe) oraz art. 104 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2013 r. poz. 267 ze zm.) po rozpatrzeniu wniosku L. i R. K. (powodowie) stwierdził, że wstrzymanie dostarczania energii elektrycznej do nieruchomości zlokalizowanej na działce o nr (...), położonej w miejscowości T., przy ulicy (...), będące skutkiem zadziałania w dniu 17 lipca 2013 r. elektroenergetycznej automatyki zabezpieczeniowej, spowodowanego uszkodzeniem głowicy kablowej, które było przyczyną wyłączenia linii SN-15kV (...) będącej własnością (...) S.A. z siedzibą w P. było uzasadnione.

Powodowie L. K. i R. K. w złożonym odwołaniu zaskarżyli decyzję Prezesa URE w całości.

Zaskarżonej decyzji powodowie zarzucili naruszenie art. 7 kpa, art. 77 kpa i art. 80 kpa, brak wszechstronnego rozważenia przez organ zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz dokonanie swobodnej i dowolnej oceny zebranego materiału dowodowego poprzez:

- pominięcie okoliczności, iż skarżących oraz (...) S.A. łączy umowa z dnia 1 marca 2001 r. na dostarczenie energii elektrycznej, a także, iż przedmiotowa umowa stanowiła podstawę do wystawiania dokumentów księgowych za pobór energii przez (...) S.A.,

- nieuwzględnienie, iż w stosunku do nieruchomości skarżących zostały zawarte w latach 90-tych XX wieku dwie umowy o dostarczenie energii elektrycznej – jedna niezwiązana z działalnością gospodarczą, w przypadku której energia elektryczna była dostarczana za pomocą słupa ulicznego, znajdującego się przed nieruchomością, oraz druga związana z działalnością gospodarczą, w przypadku której energia elektryczna była dostarczana za pomocą stacji transformatorowej,

- nieuwzględnienie, iż wybudowana przez skarżących w roku 1991 stacja transformatorowa była przeznaczona wyłącznie do zasilania urządzeń piekarniczych znajdujących się w wydzielonej części budynku,

- nieuwzględnienie, iż umowa na dostarczenie energii elektrycznej, w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą uległa rozwiązaniu po złożeniu w dniu 30 kwietnia 1992 r. wypowiedzenia, w związku z czym posadowiona stacja transformatorowa nie powinna już służyć do dalszego dostarczenia energii, do budynku stanowiącego dom jednorodzinny, a niezwiązanego z prowadzeniem działalności gospodarczej, w związku z czym od dnia 24 listopada 1992 r. posadowiona stacja transformatorowa w sposób całkowicie nieuzasadniony służyła do dostarczenia energii elektrycznej do budynku posadowionego na nieruchomości wnioskodawców, z pominięciem słupa energetycznego znajdującego się przed posesją wnioskodawców.

Na podstawie przedstawionych zarzutów powodowie wnieśli o zmianę zaskarżonej decyzji w całości poprzez nakazanie (...) Spółce z o.o. dostarczania energii elektrycznej do nieruchomości zlokalizowanej na działce o nr (...) położonej w miejscowości T. ulica (...), ujętej w Księdze Wieczystej prowadzonej przez Sąd Rejonowy Poznań Stare Miasto w P. Wydział V Ksiąg Wieczystych o numerze KW nr (...) oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz skarżących kosztów postępowania.

W uzasadnieniu odwołania powodowie wskazali, iż w zaskarżonej decyzji Prezes URE stwierdził, że na mocy Umowy – zgłoszenia nr (...) o dostarczanie energii elektrycznej z dnia 10 grudnia 1992 r. R. K. i dostawcę (...) S.A. łączy umowa kompleksowa. Stwierdzili, że Prezes URE całkowicie pominął istnienie między tymi podmiotami umowy z dnia 1 marca 2001 r. na dostarczanie energii elektrycznej, która zgodnie z jej § 4 ust. 2 zastąpiła dotychczasową umowę. Powodowie dołączyli do odwołania umowę z 2001 r. Wskazali, że w § 2 ust. 1 tej umowy dostawca zobowiązał się do dostarczania energii elektrycznej, a umowa stanowiła podstawę do wystawiania faktury za odbiór energii elektrycznej. Podnieśli, iż Prezes URE nie uwzględnił przy wydawaniu decyzji, że w stosunku do nieruchomości skarżących zostały zawarte dwie umowy o dostarczanie energii elektrycznej. Na podstawie jednej energia elektryczna była dostarczana od słupa energetycznego znajdującego się na ulicy przed nieruchomością i druga, związana z działalnością gospodarczą prowadzoną na terenie nieruchomości. W tym przypadku energia elektryczna była doprowadzana za pomocą stacji transformatorowej. Zdaniem skarżących wstrzymanie w dniu 17 lipca 2013 r. dostarczania przez (...) energii elektrycznej do ich nieruchomości z powodu awarii stacji transformatorowej było nieuzasadnione. Zgodnie z umową zawartą w dniu 1 marca 2001 r. nie byli zobowiązani do utrzymywania stacji transformatorowej w celu realizacji umowy. Nie mają więc obowiązku naprawy stacji transformatorowej w celu wznowienia dostaw energii elektrycznej do ich nieruchomości. W związku z tym wstrzymanie i dalsze wstrzymywanie dostarczania energii elektrycznej do nieruchomości skarżących było w ich ocenie nieuzasadnione.

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie. Podtrzymał stanowisko przyjęte w zaskarżonej decyzji i stwierdził, iż brak podstaw do uwzględnienia odwołania. Na podstawie ustaleń dotyczących stanu faktycznego sprawy Prezes URE zauważył, że wydane w dniu 24 listopada 1992 r. warunki techniczne przyłączenia przewidywały zasilanie budynku mieszkalnego powodów linią kablową niskiego napięcia ze stacji transformatorowej stanowiącej własność R. K.. Na podstawie wydanych w dniu 24 listopada 1992 r. warunków przyłączenia w dniu 10 grudnia 1992 r. została zawarta z Panem R. U. – zgłoszenie nr (...) o dostarczanie energii elektrycznej na potrzeby zasilania gospodarstwa domowego. Pozwany dodał, że spółka (...) w odpowiedzi na wezwanie

Prezesa URE oświadczyła, iż nie posiada umowy na dostarczanie energii elektrycznej do nieruchomości powodów z dnia 1 marca 2001 r. Natomiast (...) S.A. wyjaśniła, że projekt umowy z dnia 1 marca 2001 r., który przesłano do odbiorcy nie został zwrócony z do spółki. W oparciu o powyższe informacje Prezes URE uznał przedstawiony przez powodów dokument jest projektem umowy, który nie został podpisany przez sprzedawcę i wysłany odbiorcy do podpisu, lecz nie został odesłany do sprzedawcy energii. W tych okolicznościach pozwany stwierdził, że na podstawie ustaleń umowy nr (...) granica własności urządzeń elektrycznych została określona na zaciskach mostków prądowych na linii napowietrznej SN. Zdaniem Prezesa URE oznacza to, że stacja transformatorowa i linia kablowa SN-15kV stanowią własność Pana R. K.. Pozwany zauważył, że w taki sam sposób granica własności urządzeń została określona w umowie z dnia 10 grudnia 1991 r. o dostarczanie energii elektrycznej do piekarni działającej na terenie nieruchomości powodów. Na podstawie zebranych w toku postępowania informacji Prezes URE stwierdził, że bezpośrednią przyczyną wstrzymania dostarczania energii elektrycznej było samoczynne automatyczne wyłączenie w dniu 17 lipca 2013 r. linii SN-15 kV (...). Z ustaleń służb technicznych (...) sp. z o.o. wynika, że przyczyną wyłączenia linii SN było uszkodzenie głowicy kablowej linii SN zasilającej stację transformatorową, która jest własnością Pana R. K.. W związku z tym pozwany stwierdził, że nie zostały spełnione żadne, wynikające z przepisów Prawa energetycznego przesłanki, dające podstawę do uznania, że wstrzymanie dostarczania energii elektrycznej do nieruchomości powodów było nieuzasadnione. Podjęcie dostaw będzie możliwe po usunięciu uszkodzeń stacji transformatorowej stanowiącej własność powodów.

(...) sp. z o.o. w P. oraz (...) S.A w P. nie złożyli odpowiedzi na odwołanie.

Pismem procesowym z 26 października 2015 r. powód wniósł o zobowiązanie zainteresowanych (...) S.A w P. oraz (...) sp. z o.o. w P. do dostarczenia dokumentacji dotyczącej awarii z 17 lipca 2013 r. oraz innych posiadanych w tej sprawie dokumentacji, dopuszczenie dowodu z dokumentu na okoliczności w nich zawarte, oraz powołania biegłego sądowego.

Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24 listopada 1992 r. Zakład (...), na wniosek (...), wydał ogólne i techniczne warunki przyłączenia nr (...) (...) (...) budynku mieszkalnego w T. P. przy ul. (...) do zasilania energią elektryczną (k. 20 akt adm.). W pkt I warunków przyłączenia ustalono wykonanie linii kablowej ze stacji transformatorowej z jednoczesnym zlikwidowaniem istniejącego zasilania budynku mieszkalnego z linii napowietrznej niskiego napięcia. W pkt 7 warunków jako granicę stron ustalono głowicę kablową 15 kV na początku kabla. Ponadto w uwagach do warunków wskazano: „Zasilania dokonać z istniejącej stacji transformatorowej-konsumentowej linią kablową do złącza ZK na budynku mieszkalnym. Anuluje się (...)nr (...) (...) z dn. 28.10.1992 r.”. Na podstawie wydanych warunków przyłączenia dnia 10 grudnia 1992 r. zawarta została z Panem R. U. – zgłoszenie nr (...) dostarczania energii elektrycznej do nieruchomości położonej w T. P. przy ul. (...). Z umowy wynika, że w dniu jej sporządzenia w nieruchomości odbiorcy założono licznik zużycia energii elektrycznej nr (...), zaliczono odbiorcę do grupy taryfowej G11 i otwarto konto obrachunkowe nr (...). Na formularzu umowy nr (...) znajduje się adnotacja o zmianie taryfy z placu budowy na gospodarstwo domowe (k. 19 akt adm.).

Z wyjaśnień (...) S.A. z 29 października 2013 r. (k. 26 akt adm.) skierowanych do Prezesa URE wynika, że w związku z realizowanym w latach 1999 i 2000 obowiązkiem dostosowania treści umów zawartych z klientami do wymogów Prawa energetycznego, w dniu 26 października 1999 r. wysłano do Pana R. K. standardową umowę dla grupy taryfowej G celem podpisania jej przez odbiorcę. Dokument umowy nie został zwrócony do przedsiębiorcy. W związku z tym w dniu 1 marca 2001 r. ponownie przesłano odbiorcy do podpisania umowę, która również nie została zwrócona do (...). Zasilanie energią elektryczną nieruchomości należącej do Pana R. K., położonej w T. P. ul. (...) prowadzone było nadal na podstawie umowy z 10 grudnia 1992 r. Energię dostarczano za pośrednictwem instalacji wykonanej zgodnie z wydanymi w dniu 24 listopada 1992 r. warunkami technicznymi przyłączenia (k. 20 akt adm.). W dniu 17 lipca 2013 r. o godzinie 9⁽¹⁶⁾ doszło do automatycznego wyłączenia linii SN – 15 kV (...) – S.”. W wyniku działań pracowników E. O. ustalono, że przyczyną automatycznego wyłączenia wspomnianej linii SN było uszkodzenie głowicy linii kablowej średniego napięcia zasilającej konsumentową stację transformatorową nr 02 – ko30 usytuowaną w T. P. przy ul. (...). W celu przywrócenia zasilania linii SN – 15 kV (...) o godzinie 10⁽³⁸⁾ konieczne było otwarcie odłącznika nr (...) (...)

znajdującego się na początku odgałęzienia konsumentowej linii kablowej SN – 15 kV zasilającej obiektu odbiorcy (k. 6 i 16 akt adm.).

W dniu 14 sierpnia 2014 r. Państwo K., na podstawie art. 8 ust. 1 Pe wystąpili do Prezesa URE o rozstrzygnięcie sporu dotyczącego nieuzasadnionego wstrzymania dostarczania energii elektrycznej do nieruchomości w T. P. oraz wydanie na podstawie art. 8 ust. 2 Pe postanowienia określającego warunki kontynuowania dostaw energii elektrycznej do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia sporu. Wnioskodawcy wskazali, że umowa z dnia 1 marca 2001 r. zastąpiła postanowienia poprzedniej umowy. Na mocy umowy z 1 marca 2001 r. nie są zobowiązani do naprawy stacji transformatorowej. Naprawa stacji transformatorowej jest konieczna do wznowienia dostaw energii elektrycznej do ich nieruchomości (k. 36 akt adm.). Wnioskodawcy złożyli przy wniosku kserokopię umowy sprzedaży energii elektrycznej i świadczenia usług przesyłowych (bez numeru), na której brak podpisu przedstawiciela sprzedającego (k. 9 i 37 akt adm.).

Pismem z dnia 22 września 2014 r. Prezes URE zawiadomił Państwa K., (...) sp. z o.o. w P. oraz (...) S.A. w P. o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie rozstrzygnięcia sporu dotyczącego wstrzymania przez (...) sp. z o.o. w P. dostarczania energii elektrycznej do nieruchomości powodów położonej w T. P. i wezwał (...) sp. z o.o. w P. do przedstawienia stanowiska w sprawie (k. 80 akt adm.).

W piśmie z dnia 6 października 2014 r. zainteresowany I (...) sp. z o.o. podtrzymała stanowisko przedstawiane w złożonych wcześniej wyjaśnieniach (k.100 akt adm.). Przedsiębiorca oświadczył, że w piśmie z dnia 26.08.2013 r. poinformowano Państwa K. o możliwości zaprojektowania odmiennego sposobu zasilania ich nieruchomości i pouczono o konieczności złożenia wniosku o określenie warunków przyłączenia do sieci i realizowania umowy o przyłączenie.

(...) S.A. w P. w piśmie z dnia 7 października 2014 r. (k. 105 akt adm.) wyjaśnił, że usługa kompleksowa do nieruchomości powodów była świadczona na podstawie umowy – zgłoszenia nr (...) z dnia 10 grudnia 1992 r., w której stroną jest R. K.. Poinformował, iż nie posiada wskazanej przez Państwa K. umowy z dnia 1 marca 2001 r. Oświadczył, że wstrzymanie dostarczania energii elektrycznej do nieruchomości Państwa K. spowodowane było wyłącznie awarią głowicy kablowej linii SN zasilającej stację transformatorową, która jest własnością powodów.

W piśmie z dnia 29 października 2014 r. (k. 113 akt adm.) zainteresowany I, odnosząc się do pisma powodów z dnia 6 października 2014 r. przedstawił informacje i dokumenty dotyczące budowy w 1991 r. stacji transformatorowej w T. P. przy ul (...) na działce nr (...). Warunki ogólne i techniczne przyłączenia zostały wydane w dniu 9 maja 1991 r. na wniosek R. K. z dnia 8 maja 1991 r. Do pisma dołączono warunki przyłączenia nr TD/27/TP/91 oraz dokumentację techniczną na budowę linii SN 15 kV kablowej stacji transformatorowej STSp 20/250, linii niskiego napięcia dla zasilania Piekarni (...), w której jako inwestor wymieniony był R. K..

Pismem z dnia 17 listopada 2014 r. Prezes URE zawiadomił Państwa K. oraz obu zainteresowanych o zakończeniu postępowania, możliwości zapoznania się z zebrany materiał oraz złożenia uwag i wyjaśnień (k. 130 akt adm.).

W piśmie z dnia 3 grudnia 2014 r. Państwo K. ustosunkowali się do zebranych w przeprowadzonym przez Prezesa URE postępowaniu.

Ze złożonej przez zainteresowanego (...) na wezwanie Sądu dokumentacji dotyczącej awarii z dnia 17 lipca 2013 r. wynika, że polegała ona na uszkodzeniu głowicy kablowej oraz 3 izolatorów SN i wypaleniu konstrukcji na odłączeniu 02-658. Jako przyczynę awarii podano zmęczenie materiału (k. 226 – 233 akt sąd.).

Na podstawie dokonanych ustaleń Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że w dniu 17 lipca 2013 r. na skutek zmęczenia materiału doszło do awarii głowicy kablowej zainstalowanej na odgałęzieniu napowietrznym przeprowadzonym od linii SN - 15 kV (...) do stacji transformatorowej zasilającej nieruchomość powodów położoną w T. P. przy ulicy (...). Awaria

głowicy kablowej spowodowała automatyczne zadziałanie urządzenia zabezpieczeniowego i wyłączenie zasilania linii SN-15 kV (...) będącej własnością (...) S.A. w P.. Wobec ustalenia, że awarii uległa głowica kablowa zainstalowana na odgałęzieniu zasilającym za pośrednictwem stacji transformatorowej nieruchomości powodów, dla przywrócenia prawidłowego działania linii SN-15 kV (...) konieczne było odłączenie tego odgałęzienia od linii poprzez otwarcie odłącznika znajdującego się na początku odgałęzienia linii napowietrznej przeprowadzonej do konsumentowej stacji transformatorowej nr 02 – k 030 (k. 233 akt sąd.).

Zgodnie z treścią art. 8 ust. 1 Pe Prezes URE uprawniony jest do rozstrzygnięcia sporów dotyczących odmowy zawarcia umowy o przyłączenie do sieci, zwiększenia mocy przyłączeniowej, umowy sprzedaży, umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji paliw lub energii, umowy o świadczenie usług transportu gazu ziemnego, umowy o świadczenie usług magazynowania paliw gazowych, umowy o której mowa w art. 4c ust. 3 Pe, umowy o świadczenie usługi skraplania paliw gazowych lub energii, oraz w przypadku nieuzasadnionego wstrzymania dostarczania paliw gazowych lub energii, a także odmowy przyłączenia w pierwszej kolejności instalacji odnawialnego źródła energii, odmowy przyłączenia mikroinstalacji, nieprzyłączenia mikroinstalacji pomimo upływu terminu, o którym mowa w art. 8^(d) pkt 2 Pe, nieuzasadnionego ograniczania pracy lub odłączenia od sieci mikroinstalacji. W toku postępowania administracyjnego powodowie złożyli formularz umowy z dnia 1 marca 2001 r., na którym brak podpisu upoważnionych przedstawicieli (...) S.A. w P.. Z przedstawionego dowodu nie wynika, że na jego podstawie pomiędzy dostawcą i odbiorcą energii elektrycznej doszło w dniu 1 marca 2001 r. w sposób skuteczny do zawarcia umowy kompleksowej, która zastąpiłyby postanowienia umowy - zgłoszenia z 10 grudnia 1992 r. Dostarczanie energii elektrycznej do nieruchomości powodów było kontynuowane na podstawie umowy – zgłoszenia z 1992 r. zawartej w zw. z wydaniem na wniosek Pana R. K. w dniu 24 listopada 1992 r. warunków technicznych przyłączenia nr (...) (...) (...) (k. 20 akt adm.). W wydanych Panu K. warunkach technicznych granicę stron ustalono na głowicy kablowej 15 kV na początku kabla. Warunki techniczne przewidują dostarczanie energii elektrycznej z istniejącej stacji transformatorowej-konsumentowej za pośrednictwem linii kablowej do złącza na budynku mieszkalnym, wykonanej na koszt wnioskodawcy i jednoczesną likwidację linii napowietrznej niskiego napięcia do budynku mieszkalnego. Powyższe wskazuje, że odgałęzienie, na którym zainstalowana jest głowica kablowa, która uległa awarii w dniu 17 lipca 2013 r. nie jest własnością (...) S.A. w P. lecz inwestora, na którego wniosek zostały wydane w dniu 24 listopada 1992 r. warunki techniczne przyłączenia.

Mając na uwadze, że przedmiotem zaskarżonej decyzji było rozstrzygnięcie sporu, czy wstrzymanie dostarczania energii elektrycznej do nieruchomości powodów w dniu 17 lipca 2013 r. było uzasadnione, stwierdzić należy, iż wobec wystąpienia awarii na linii odgałęziającej, odłączenie tego odgałęzienia w celu przywrócenia zasilania linii SN T. – S. było uzasadnione.

Przy rozstrzygnięciu sporu Prezes URE, na podstawie art. 8 ust. 1 Pe nie był uprawniony do ustalenia w zaskarżonej decyzji czy pomiędzy stronami doszło w dniu 1 marca 2001 r. do zawarcia umowy, określenia statusu prawnego linii zasilającej nieruchomości powodów, oraz wskazania, na której ze stron umowy spoczywa obowiązek utrzymania linii w należyтым stanie technicznym i naprawy uszkodzonych elementów tej linii. Wbrew stanowisku skarżących z przedstawionych dowodów nie wynika, iż w dniu 1 marca 2001 r. pomiędzy (...) S.A. i właścicielami nieruchomości położonej w T. P. przy ulicy (...) doszło w sposób skuteczny do zawarcia umowy kompleksowej z wykorzystaniem doręczonego im formularza umowy. Wobec oświadczenia (...) S.A., że nie posiada podpisanej przez Państwa K. umowy z dnia 1 marca 2001 r., na powyższą ocenę nie ma wpływu fakt, że w przesyłanych odbiorcy fakturach podawany jest numer urządzenia pomiarowego, oraz nazwisko i adres odbiorców energii. Rozstrzygnięcie w kwestii, która z umów ma charakter obowiązujący, jest źródłem praw i obowiązków stron, oraz na której ze stron ciąży w związku z tym obowiązek pokrycia kosztów usunięcia skutków awarii z dnia 17 lipca 2013 r. nie mieści się w zakresie uprawnień Prezesa URE wymienionych w art. 8 Pe i należy do kompetencji sądu powszechnego. Przedstawione stanowisko jest zgodne z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 12 września 2003 r. sygn. akt I CKN 504/ 01, w którym Sąd Najwyższy stwierdził, że „Prezes URE nie ma (...) jurysdykcji w sprawach dotyczących umów już zawartych”. Wobec braku upoważnienia ustawowego do rozstrzygnięcia w tym zakresie Prezes URE, w toku prowadzonego na wniosek powodów postępowania, mimo zebrania i rozpatrzenia w sposób prawidłowy materiału dowodowego w wydanej

decyzji uprawniony był jedynie do stwierdzenia, że wobec zaistnienia awarii na linii nie należącej do (...) S.A. wstrzymanie dostarczania energii elektrycznej do nieruchomości powodów było uzasadnione. Z powyższych względów również Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów (SOKiK), rozpoznając odwołanie od decyzji Prezesa URE nie miał podstaw do orzekania w zakresie nie objętym zaskarżoną decyzją.

W tym stanie za niezasadny uznać należało zarzuty odwołania dotyczące naruszenia art. 7, 77 i 80 k.p.a., brak wszechstronnego rozważenia zebranego materiału dowodowego oraz dokonania swobodnej oceny materiału dowodowego poprzez pominięcie wymienionych enumeratywnie w odwołaniu okoliczności.

Odnosnie zarzutów dotyczących naruszenia przepisów postępowania administracyjnego podkreślić należy, iż SOKiK jest sądem cywilnym i rozpatruje wszczętą w wyniku wniesienia odwołania od decyzji organu administracji sprawę w oparciu przepisy postępowania cywilnego, według reguł kontradiktoryjnego postępowania cywilnego. W odróżnieniu od sądownictwa administracyjnego SOKiK nie jest sądem legalności decyzji administracyjnej w postępowaniu sądowno-administracyjnym. Tylko takie odczytanie relacji pomiędzy postępowaniem administracyjnym i postępowaniem sądowym może uzasadniać dokonany przez racjonalnego ustawodawcę wybór między drogą postępowania cywilnego i drogą postępowania sądowno - administracyjnego dla wyjaśnienia istoty sprawy. Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem zawartym w orzecznictwie Sądu Najwyższego, z uwagi na specyficzny charakter postępowania prowadzonego przed SOKiK ewentualne naruszenia przepisów k.p.a. w postępowaniu prowadzonym przez organ nie mogą stanowić podstawy do uchylecia zaskarżonej decyzji chyba, że ze względu na rodzaj naruszenia prowadziłyby do stwierdzenia nieważności decyzji (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 1991 r. sygn. akt III CRN 120/91 OSNC 1992 r. Nr 5, poz. 87; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 października 1998 roku sygn. akt I CKN 265/98 OSP 2000 Nr 5 poz. 68; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 1999r. sygn. akt 351/99 OSNC 2000 Nr 3 poz. 47; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2001 r. sygn. akt I CKN 1036/98 LEX Nr 527/08; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 września 2005 r., sygn. akt III SZP 2/05 OSNP 2006/19-20/312).

Podkreślenia wymaga również, że na skutek wniesienia odwołania SOKiK nie może wydać wyroku polegającego na zmianie zaskarżonej decyzji i orzeczenia zgodnie z żądaniem powoda przez nakazanie (...) sp. z o.o. w P. dostarczania energii elektrycznej do nieruchomości powodów, ponieważ nie wynika to z treści art. 479⁵³ §1 k.p.c. i nie mieściłoby się w zakresie przedmiotowym zaskarżonej decyzji.

Z uwagi na dokonane ustalenia Sąd oddalił wnioski powoda o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego i przesłuchania stron uznając, że nie mają wpływu na treść wyroku. Przedmiotem oceny w postępowaniu odwoławczym było bowiem ustalenie zasadności decyzji Prezesa URE, iż wstrzymanie dostarczania energii elektrycznej do nieruchomości powodów było skutkiem braku naprawy infrastruktury, która nie jest własnością przedsiębiorstwa energetycznego co prowadziło do konkluzji, że wstrzymanie dostarczania energii elektrycznej było uzasadnione. W tych warunkach przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego, dotyczącej okoliczności wskazanych we wniosku powodów, oraz dowodu z przesłuchania stron zdaniem Sądu było zbędne. Ze względu na ustalenie, że do wstrzymania dostarczania energii elektrycznej doszło na skutek awarii infrastruktury i okoliczność ta nie była kwestionowana przez żadną ze stron postępowania, na Prezesie URE nie ciążył też obowiązek badania w toku postępowania administracyjnego, czy do wstrzymania dostarczania energii elektrycznej doszło w wyniku stwierdzenia, że instalacja znajdująca się u odbiorcy stwarza bezpośrednie zagrożenie dla życia, zdrowia lub środowiska, lub na skutek wykrycia nielegalnego poboru energii elektrycznej.

Mając na uwadze przedstawione okoliczności Sąd Okręgowy, nie znajdując podstaw do uwzględnienia oddalił odwołanie jako bezzasadne – art. 479⁵³ §1k.p.c.

SSO Witold Rękosiewicz.